

Uit de archieven van Octaaf Duerinckx....

16 mei 1934: Onderwijzers van kanton Glabbeek met – van onze beide dorpen - meester Ferdinand Duerinckx (achterste rij, derde van links) en hoofdonderwijzer Frans Hendrickx (middelste rij, 8ste van links).

Guy Hendrickx geeft meer info : "...Dat zijn de leerkrachten van de gemeentelijke lagere scholen van het kanton Glabbeek. Leerkrachten voor leerjaren, al dan niet gemengd van het 1° tot het 8° leerjaar. Dus kinderen van 7 tot 14 jaar. Toen was veertien jaar het einde van de leerplicht.

Na Wereldoorlog II bloeiden de VAKSCHOLEN of zeg maar AMBACHTSCHOLEN. De druk naar de secundaire scholen nam toe, m.a.w. na het 6° leerjaar kon men aan het College beginnen; ofwel Latijnse of wel Moderne studies aanvatten.

Het is eerst na 1958 dat er zoveel andere mogelijkheden aangeboden werden: differentiatie noemde men dat. Tweemaal per schooljaar werd een conferentie gehouden = pedagogische vergaderingen. Het was een hoogdag voor de uitgekozen gemeente. De school kreeg bevestiging en het begon met vaderlandslievende plechtigheid. Het nationale volkslied was een noodzakelijk item. Het was wél zweeten vooraf, voor wie de opdrachten moest verwerken. Tevens werd de materiële toestand van de schoolinrichting te boek gesteld in scherpe verslagen.

Om nooit te vergeten: *In Meensel was het conferentie. Mijn collega Jules Deraymaeker, als schoolhoofd, kreeg met zijn brommer een zwaar verkeersongeval met gebroken ribben én benen net de dag voordien. Ik moest hem dus dringend vervangen. Zijn afwezigheid moest onmiddellijk aan de uitvoerende diensten gemeld worden met de begeleidende documenten en medische verslagen. Voor mij alles nieuw en dus op goed vallen uit aan de slag. Ik doe een telegram in laatste instantie. De inspecteur moest verwittigd worden...hij moest de volgende dag immers zelf het lesprogramma afwerken én moest zich nog kunnen voorbereiden. De conferentie begon en de inspectie las mijn telegram proestend en lachend voor: " SCHOOLHOOFD HEEFT ONGEVAL. OPGENOMEN MET ZWARE BREUKEN. VERGADERING GAAT DOOR? DE NODIGE STUKKEN WORDEN OVERGEMAAKT"*

Die klus werd met bekwame spoed geklaard. Het woordje " stukken" was de aanleiding voor een algemeen gelach. Vandaar dat ik voortaan niet graag nog iets op papier heb gezet. Je weet nooit hoe of wat begrepen wordt.

Ik heb met de jongste van die reeks nog deelgenomen aan pedagogische vergaderingen als piepjonge leerkracht. Ik ken er dus nog zeker een 10-tal oud collega's van. Met de gezichten geen probleem. De namen komen nog wel eens..."